

Arrest

nr. 223 955 van 12 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 25 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 27 augustus 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 11 augustus 2015 in Hongarije (Eurodac).

1.2. Op 20 december 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 21 december 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 27/08/2015
Overdracht CGVS: 26/01/2016*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 8 juni 2018 van 9.17 uur tot 13.04 en op 8 oktober 2018 van 9.27 uur tot 13.05 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en door uw advocaat, meester Anastasios Moskofidis.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse afkomst. U bent soenniet. U bent geboren in 1993 in het dorp Kochi Kala, district Mohammad Agha, provincie Logar, U bent ongeschoold.

Uw vader was een Kuchi veehoeder, die meestal in de winter zijn vee in de streek rond Peshawar liet grazen. Zo ontmoette hij uw grootvader langs moederszijde, een Pakistaan die in het dorp Wacho Pul, regio Peshawar, woonde, met wiens dochter hij trouwde.

Uw vader raakte in een grondconflict verwickeld met zijn vier broers. Er was onenigheid ontstaan tussen hen over hoe het land verdeeld moest worden na de dood van uw grootvader langs vaderszijde. Uw vader wilde het land in vijf gelijke delen verdelen maar drie van uw ooms langs vaderszijde, W., T. en Ni., wilden niet dat uw andere oom langs vaderszijde, N., ook land kreeg. Ze zeiden dat hij nooit gewerkt had. Sinds hun kindertijd hielden ze niet van hem. Uw vader, de oudste van de broers, besliste het land niet te verdelen tot iedereen akkoord ging over de verdeling ervan. Daarop vonden uw ooms W., T. en Ni. dat uw vader ook niet langer recht had op zijn deel, hoegenaamd omdat hij getrouwd was met een Pakistaanse.

Er werd een jirga georganiseerd om het conflict te beslechten. Tijdens de jirga schoot één van uw ooms langs vaderszijde uw vader verschillende keren in het hart. N. probeerde uw andere ooms dood te schieten maar slaagde er niet in. Drie à vier dagen later trokken N., zijn echtgenote en uw moeder samen met u naar Pakistan. U woonde twee à drie jaar in Wakho Pul. Toen u vijf à zes jaar oud was verhuisde u naar Rashid Garray. Uw moeder stierf aan hepatitis zo'n 12 à 13 jaar geleden.

In de zomer van 2011 keerde u samen met uw oom N., zijn echtgenote en kinderen terug naar jullie dorp in Afghanistan omwille van de moeilijke levensomstandigheden in Pakistan voor Afghaanse vluchtelingen. Jullie trokken in in het huis van de schoonvader van uw oom N. Na een week ongeveer werd uw oom N. doodgeschoten toen hij op weg naar huis was van boodschappen. Zijn echtgenote raadde u aan om niet in Afghanistan te blijven, waarop u enkele dagen later terugkeerde naar Peshawar.

U verliet Pakistan in de zomer van 2015. U betrad op 25 augustus 2015 het Belgisch grondgebied en verzocht internationale bescherming op 27 augustus 2015. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door uw ooms langs vaderszijde.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele taskara en Pakistaanse vluchtelingenkaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te

brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS 1, d.d. 07.06.2018, p. 2; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS 21, d.d. 08.10.2018, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Afghaanse nationaliteit en profiel van Afghaans vluchteling in Pakistan. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Afghaanse nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Afghanistan te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Afghaanse nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde nationaliteit en profiel van in Pakistan opgegroeide Afghaanse vluchteling met een tijdelijke verblijfstitel.

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van de taskara die u neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Aanvankelijk verklaarde u immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit een taskara gehad te hebben (verklaring DVZ, d.d. 09.01.2016, vraag 24). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ verklaart u dat u toen bij de DVZ verkeerdelijk dacht dat u gevraagd werd of u op dat ogenblik uw taskara bij de hand had (CGVS, p. 16; CGVS, p. 14). Aan uw uitleg kan geen enkel geloof gehecht worden daar u bij de DVZ verklaarde nooit een taskara gehad te hebben daar u nooit in Afghanistan geweest was omwille van uw problemen met uw ooms (verklaring DVZ, vraag 24). Wanneer u hierop gewezen wordt, herhaalt u zowel in uw eerste als in uw tweede persoonlijk onderhoud dat u de vraag naar uw taskara misbegrepen had alsof men u vroeg of u op dat ogenblik uw taskara bij had (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 14), hetgeen vanzelfsprekend geen nieuw licht werpt op bovenstaande vaststellingen.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat het feit dat u een Pakistaanse vluchtelingenkaart voor Afghanen neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming incoherent is met uw eerdere verklaringen nooit enige documenten gehad te hebben in Pakistan (verklaring DVZ, vraag 24; vragenlijst CGVS, d.d. 09.01.2016, vraag 5). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u naar aanleiding van aankondigingen in de moskee onder leiding van de Pakistaanse politicus Bashir Beloor gratis uw vluchtelingenkaart liet maken in één van de bussen van NADRA (National Database & Registration Authority), die naar de woestijn kwamen waarin Pakistanen hun identiteitskaart en Afghanen hun vluchtelingenkaart konden laten maken (CGVS 1, p. 12). Het CGVS liet de authenticiteit van uw vluchtelingenkaart nagaan bij UNHCR Pakistan. Op 4 juli 2018 en op 10 september 2018 bevestigde UNHCR Pakistan echter dat de door u neergelegde vluchtelingenkaart vervalst is (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze vaststelling tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalt u uw eerdere verklaring dat u uw vluchtelingenkaart gekregen had van Bashir Beloor, die ook identiteitskaarten uitdeelde aan de Pakistaanse burgers. U brengt geen verklaring aan voor het feit dat NADRA u gratis een valse vluchtelingenkaart gegeven zou hebben.

U verklaart dat u naar hen toe ging, hen vertelde dat u door de politie lastiggevalen en geslagen werd waarop men u een vluchtelingenkaart gaf (CGVS 2, p. 3). Er kan niet begrepen worden waarom de Pakistaanse NADRA, verantwoordelijk voor de uitgifte van de vluchtelingenkaarten, u gratis een valse vluchtelingenkaart zou geven, zonder uw medeweten.

Daar uw vluchtelingenkaart vervalst is en er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van uw taskara resten enkel uw verklaringen om de geloofwaardigheid van uw nationaliteit en profiel als Afghaans vluchteling in Pakistan te beoordelen.

Het geloof in uw beweerde Afghaanse nationaliteit en profiel van Afghaans vluchteling die opgroeide in Pakistan wordt echter verder ondermijnd doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw levenswandel.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u sinds u ongeveer twee à drie jaar oud was tot u ongeveer 12 jaar oud was bij uw grootvader langs moederszijde gewoond te hebben in Wakho Pul en daarna samen met uw moeder in een gehuurde woning ingetrokken te zijn in Rashid Garay (CGVS 1, p. 4, 6, 8, 17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer twee à drie jaar lang, tot uw vijfde of zesde, in Wakho Pul gewoond te hebben bij uw oom langs vaderszijde, N.M., alvorens samen met uw moeder naar Rashid Garay verhuisd te zijn (CGVS 2, p. 3-4). U verklaart nooit in het huis van uw grootvader langs moederszijde gewoond te hebben (CGVS 2, p. 14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over of u al dan niet in het huis van uw grootvader gewoond heeft, verklaart u dat uw huis naast het huis van uw ooms langs moederszijde gelegen was maar dat jullie nooit in hetzelfde huis gewoond hebben (CGVS 2, p. 14). Uw uitleg biedt geen verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid. In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers drie keer spontaan bij uw grootvader gewoond te hebben (CGVS 1, p. 4, 8, 17). Tevens is het opvallend dat u uw verhuis van Wakho Pul naar Rashid Garay in uw eerste persoonlijk onderhoud rond uw twaalfde situeert (CGVS 1, p. 8) en u deze gebeurtenis in uw tweede persoonlijk onderhoud rond uw vijfde of zesde situeert (CGVS 2, p. 3).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of u al dan niet naar Afghanistan bent teruggekeerd uit Pakistan. Zo verklaarde u aanvankelijk nooit teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (verklaring DVZ, vraag 10). Op het CGVS verklaart u dan weer tien à dertien dagen teruggekeerd te zijn naar Afghanistan in 2011 (CGVS 1, p. 9). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u slechts één keer teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (CGVS 1, p. 21). Wanneer u erop gewezen wordt dat u aanvankelijk verklaarde nooit teruggekeerd te zijn naar Afghanistan en u gevraagd wordt waarom u dit verklaarde indien u wél een keer naar Afghanistan was teruggekeerd, herhaalt u telkens slechts één keer teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (CGVS 1, p. 21), hetgeen vanzelfsprekend weinig verhelderend is.

Verder dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw leven als Afghaans vluchteling in Pakistan incoherent zijn. Na een grootschalige informatiecampagne organiseerde de Pakistaanse overheid eind 2006 een vier maanden durende registratie van Afghaanse vluchtelingen waarbij 2,16 miljoen Afghanen een vluchtelingenkaart ontvingen (zie administratief dossier). U zou uw vluchtelingenkaart in 2013 bekomen hebben naar aanleiding van een incident met de Pakistaanse politie, waarbij u opgepakt en geslagen werd omdat u geen identiteitskaart of vluchtelingenkaart had (CGVS 1, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u niet eerder een vluchtelingenkaart bemachtigde, stelt u dat u voordien geen problemen gekend had (CGVS 1, p. 11-12; CGVS 2, p. 11). Uw verklaringen dat u voor 2013 geen problemen gekend had, zijn echter incoherent met uw verklaringen dat u sinds uw tiende à dertiende, m.a.w. sinds 2003-2006, de hele tijd door de politie lastiggevalen werd (CGVS 2, p. 11) en dat de vele problemen die u kende met de Pakistaanse politie één van de redenen was voor uw besluit naar Afghanistan terug te keren in 2011 (CGVS 2, p. 7, 9). Ook uw verklaringen waarom u uw verblijfssituatie niet probeerde te regulariseren indien u werkelijk sinds 2003-2006 regelmatig lastiggevalen werd door de politie, kunnen niet overtuigen (CGVS 2, p. 12). U stelt hierover dat sommige mensen zeiden dat het mogelijk was om een vluchtelingenkaart te bemachtigen en anderen niet en dat sommige mensen zeiden dat het niet mogelijk was voor jonge mensen (CGVS 2, p. 12). Nogmaals gevraagd hoe het komt dat u niet eerder probeerde uw situatie te regulariseren in het licht van uw verklaringen dat u sinds uw tiende à dertiende regelmatig lastiggevalen werd door de politie en sommige mensen zeiden dat het mogelijk was een vluchtelingenkaart te bemachtigen, herhaalt u zichzelf en stelt u dat u inderdaad geen kaart bent gaan halen toen u klein was, dat u altijd enthousiast was geweest om er één te krijgen en dan ook op Bashir Beloors aankondiging inging (CGVS 2, p. 13).

Uw antwoord biedt weinig verheldering daar het een erg lange periode betreft, u tussen uw tiende en uw twintigste bezwaarlijk 'klein' genoemd kan worden en u bovendien in contact stond met uw oom langs vaderszijde, eveneens een in Pakistan wonende Afghaans vluchteling, die wekelijks langskwam bij u thuis toen uw moeder nog leefde (CGVS 2, p. 7).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw kennis over de leefwereld van in Pakistan wonende geregistreerde Afghaanse vluchtelingen beperkt is. Vooreerst stroken uw verklaringen omtrent de mogelijkheden die een vluchtelingenkaart biedt aan de houder ervan ten opzichte van ongeregistreerde Afghanen in Pakistan niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart u dat u geen SIM-kaart kon kopen of rijbewijs halen in Pakistan met uw vluchtelingenkaart (CGVS 1, p. 14), hoewel deze mogelijkheid bestaat voor vluchtelingenkaarthouders sinds 2013 (zie administratief dossier). Van een Afghaans vluchteling in Pakistan wiens job chauffeur was (CGVS 1, p. 9-10), kan verwacht worden dat deze op de hoogte zou zijn van de mogelijkheid voor geregistreerde Afghaanse vluchtelingen hun rijbewijs te behalen. Ook uw kennis over de mogelijkheid voor Afghaanse vluchtelingenkaarthouders om met de hulp van UNHCR vrijwillig terug te keren naar Afghanistan is erg beperkt voor een in Pakistan opgegroeide Afghaan. Gevraagd alles te vertellen wat u gehoord heeft over de hulp die Afghanen kregen om vanuit Pakistan naar Afghanistan terug te keren, stelt u dat ze een beetje geld kregen. Gevraagd wat men hiervoor moest doen, antwoordt u dat u niet weet wat mensen met dit geld deden of waarom ze het kregen. Evenmin bent u zeker van de hoogte van het bedrag (CGVS 1, p. 14-15). Van een in Pakistan opgegroeide Afghaans vluchteling mag een concretere kennis verwacht worden over de bestaande hulpmogelijkheden om terug te keren naar Afghanistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat in Pakistan geregistreerde Afghaanse vluchtelingen met de hulp van UNHCR zo'n 200 USD konden krijgen per persoon in 2015. Hiervoor dienden zij zich naar een Vrijwillig Repatriëringcentrum te begeven (o.a. in Peshawar) en een Vrijwillig Repatriëringsformulier te ondertekenen. Na aankomst in Afghanistan ontving men het bedrag (zie administratief dossier). Gevraagd waar in Peshawar Afghanen voornamelijk wonen, antwoordt u dat zij in de kampen wonen. U verklaart slechts twee kampen te kennen, Shamshatoo en een plek die majer bazaar heet. Nochtans zijn er verschillende andere vluchtelingenkampen in Peshawar (zie administratief dossier). Evenmin weet u wie de leiding had over Shamshatoo (CGVS 1, p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de controle over het kamp sinds de oprichting ervan in de jaren '80 door de Pakistaanse autoriteiten aan de partij Hezb-e-Islami onder leiding van Gulbuddin Hekmatyar gegeven werd (zie administratief dossier). De kennis die u heeft over Gulbuddin Hekmatyar is ook erg oppervlakkig. Zo weet u te vertellen dat hij lange tijd in Pakistan heeft doorgebracht en recent door Ashraf Ghani is teruggeroepen naar Afghanistan. U weet echter bijvoorbeeld niet waar in Pakistan hij gewoond zou hebben (CGVS 2, p. 18-19). Daar hij zijn tijd in Pakistan in Peshawar en meer specifiek in het door u aangehaalde vluchtelingenkamp Shamshatoo dat door zijn partij geleid werd, doorbracht (zie administratief dossier), is dit hoogst opmerkelijk te noemen. Evenmin weet u waarom hij naar Afghanistan is teruggekeerd of waarom hij Afghanistan verlaten had in de eerste plaats. Daarnaast meent u verkeerdelijk dat Hekmatyar bij de taliban hoorde (CGVS 2, p. 18-19). Hij leidt echter de partij Hezb-e-Islami (zie administratief dossier).

Tot slot dient vastgesteld te worden dat uw kennis over Afghanistan en van de Afghaanse cultuur uitermate beperkt is voor een volwassen Afghaanse man die in Pakistan omringd was door 'vele' Afghanen (CGVS 1, p. 10). Zo had u een Afghaanse vriend waarmee u altijd optrok, naar de moskee ging, at en op bezoek ging (CGVS 2, p. 12) en was u eveneens in contact met uw oom langs vaderszijde (CGVS 2, p. 7). In uw eerste persoonlijk onderhoud vernoemt u twee goede vrienden, Shekil en Basir, wiens regio van herkomst u in Jalalabad situeert. Gevraagd naar andere Afghaanse steden of provincies komt u niet verder dan het opnoemen van de hoofdstad Kabul. U moet eveneens het antwoord schuldig blijven op de vraag in welke provincie de door u vermelde stad Jalalabad ligt (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 17). De kennis die u wél etaleert vertoont dan weer een ingestudeerd karakter. Zo weet u te vertellen dat de Pashtoenen en Tadjieken respectievelijk 60% en 28% van de Afghaanse bevolking uitmaken, doch bent u niet in staat een bekende Tadjiek bij naam te noemen. Hoewel u aanhaalt dat er in Afghanistan ook Uzbeken en Hazara's wonen bent u evenmin in staat een bekende Uzbek of Hazara bij naam te noemen. U kunt ook geen verdere informatie over de Hazara's geven (CGVS 2, p. 15-17). U haalt de Shari aan als een andere Afghaanse bevolkingsgroep. Een Shari vriend van u zou u steeds over zijn district Dari Nur verteld hebben. Er dienen echter ook ernstige vragen gesteld te worden bij het authentieke karakter van deze informatie. Zo weet u niet uit welk dorp hij kwam of wat voor een plek Dari Nur was. Gevraagd wat uw vriend u allemaal over Dari Nur verteld had, antwoordt u dat uw vriend u zei dat het zijn regio was. Verder zou hij u niets anders over zijn regio verteld hebben. Gevraagd naar het landschap of het weer in Dari Nur antwoordt u dat u gehoord heeft dat het weer in Dari Nur hetzelfde is als in Peshawar (CGVS 2, p. 16).

Het spreekt voor zich dat uit zulke vage, oppervlakkige bewoordingen weinig overtuigingskracht spreekt. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat het klimaat in Dari Nur, een bergachtige regio, aanzienlijk kouder en natter is dan in Peshawar (zie administratief dossier). Ook uw kennis van de Afghaanse cultuur is erg beknopt. Gevraagd naar Afghaanse zangers, vermeldt u de Pakistaanse zangeres Nazia Iqbal (zie administratief dossier). U verklaart geen andere Afghaanse zangers bij naam te kennen (CGVS 2, p. 20). Daarnaast kan u slechts één Afghaans lied opsommen en geen enkele Afghaanse sportpersoonlijkheid (CGVS 2, p. 20). U haalt twee Afghaanse televisiezenders aan, Shamshad en Mar, waar u in Pakistan naar gekeken zou hebben (CGVS 2, p. 19). Het CGVS heeft geen Afghaanse televisiezender 'Mar' teruggevonden. Wel bestaat er een Afghaanse televisiezender Lemar (zie administratief dossier). U kan echter geen enkel programma, tv-persoonlijkheid of presentator van deze zenders opsommen (CGVS 2, p. 19-20), hetgeen het geloof in uw verklaringen naar deze zenders te kijken onderuithaalt. U brengt zelf geen verdere informatie over Afghanistan of bekende Afghanen aan wanneer u daartoe de kans gegeven wordt (CGVS 2, p. 20-21).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk over de Afghaanse nationaliteit te beschikken en als Afghaans vluchteling in Pakistan opgegroeid te zijn. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde profiel van Afghaans vluchteling in Pakistan en nationaliteit van Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en profiel, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over nationaliteit kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 07.06.2018 en 08.10.2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van uw eerste en tweede persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de twijfels omtrent uw beweerde Afghaanse nationaliteit en levenswandel (CGVS 1, p. 24 & CGVS 2, p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U bleef echter volhouden aan uw verklaringen, en benadrukt de waarheid te hebben gesproken en alles verteld te hebben wat u weet (CGVS 1, p. 24 & CGVS 2, p. 21). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat om bovenstaande bevindingen in positieve zin te wijzigen. De taskara en POR-kaart werden eerder reeds aangehaald. De door u nagestuurde briefomslag toont enkel aan dat u post uit Pakistan heeft gekregen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Afghaanse nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951."

Verzoeker gaat vooreerst in op de vluchtelingenstatus. In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beslist, bevatten zijn verklaringen wel degelijk voldoende en ernstige aanwijzingen voor een gegronde vrees voor vervolging, aldus verzoeker. Hij vreest het slachtoffer te worden van een wraakactie door zijn ooms als gevolg van een grondconflict tussen zijn vader en drie van zijn ooms, waarbij hij niet kan rekenen op afdoende bescherming van de Afghaanse autoriteiten. Bovendien had verzoeker in Pakistan een uitzichtloos bestaan en was hij meermaals het slachtoffer van racisme en discriminatie door de Pakistaanse bevolking en politie. Tijdens de persoonlijke onderhouden heeft verzoeker op afdoende wijze aangetoond dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan en dat hij geen menswaardig leven kan leiden in Pakistan. De omstandigheden waarin verzoeker zowel in Afghanistan als in Pakistan leefde waren van die aard dat hij genoodzaakt was om beide landen te verlaten. Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Verzoeker geeft aan dat hij het niet eens is met de motivering in de bestreden beslissing en meent dat zijn problemen, die wel degelijk ernstig zijn, ten onrechte worden geringschat. Verzoekers problemen in Afghanistan en Pakistan waren wel degelijk ernstig en verzoeker zal er steeds in onveiligheid leven.

Verzoeker voert aan dat de commissaris-generaal geen, minstens onvoldoende, rekening heeft gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheden ter plaatse alsook niet met zijn persoonlijkheid en zijn ongeschoold profiel en het grote tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en de persoonlijke onderhouden. Hij meent dat de motieven waarop de bestreden beslissing is gebaseerd in het geval van verzoeker niet kunnen worden aanzien als dermate belangrijke elementen in zijn verklaringen en dat zij op zichzelf niet van die aard zijn om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De toelichting die verzoeker gaf tijdens de persoonlijke onderhouden wanneer hem gevraagd werd om meer uitleg te geven over bepaalde elementen, was wel degelijk aannemelijk en niet *a priori* ongeloofwaardig. De hoeveelheid van de door verzoeker tijdens de persoonlijke onderhouden afgelegde verklaringen die wel aannemelijk en coherent zijn, overstijgen in ruime mate het aantal verklaringen die dat misschien, op enkele onderdelen, niet waren. Bovendien wijst verzoeker erop dat hij onvoorbereid naar de persoonlijke onderhouden ging en zich achteraf pas realiseerde dat hij de chronologie van zijn vluchtmotieven voor zichzelf *"best even op een rijtje had kunnen en moeten zetten"* om op die manier een meer coherent en nog accurater relaas te geven. Uit de twee persoonlijke onderhouden is echter gebleken dat verzoeker, een ongeschoolde jongeman, wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden op zijn levensomstandigheden in Pakistan, zijn regio van herkomst in Afghanistan en zijn asielmotieven. Hij stelt vast dat de diverse coherente, eensluidende en doorleefde antwoorden die hij wel kon geven niet werden vermeld in de weigeringsbeslissing. Hij meent dat de commissaris-generaal ten onrechte selectief te werk gaat en dat *"Uiteraard gaat het niet op om in de bestreden beslissing uitsluitend die vragen uit te kiezen waarop verzoeker misschien een incoherent of onvoldoende antwoord heeft gegeven en te zwijgen over de meerdere andere vragen waarop verzoeker wél een overtuigend antwoord heeft gegeven."* Verzoeker benadrukt dat hij eerlijke, overtuigende en doorleefde verklaringen heeft afgelegd over zijn vluchtmotieven en dat hij nooit de intentie heeft gehad om de Belgische instanties bewust te misleiden.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen dat hij zijn Pakistaanse vluchtelingenkaart gratis heeft ontvangen via de Pakistaanse politicus Bashir Beloor en dat hij er steeds vanuit ging dat deze kaart authentiek was. Indien deze politicus bijbedoelingen zou hebben gehad, was verzoeker hiervan alleszins niet op de hoogte. Verzoeker benadrukt dat hij enkel de Afghaanse nationaliteit heeft. Het feit dat hij tijdens het interview bij aanvang van de procedure zou verklaard hebben dat hij geen taskara heeft, betreft een louter misverstand, dat wellicht te wijten is aan een miscommunicatie.

Verzoeker heeft tijdens de persoonlijke onderhouden uitdrukkelijk vermeld dat hij onvoldoende tijd had om bij de Dienst Vreemdelingenzaken zijn problemen toe te lichten en was ervan overtuigd dat hij bij het Commissariaat-generaal de gelegenheid zou krijgen om toelichting te verschaffen over zijn verzoek om internationale bescherming.

Verzoeker benadrukt dat uit zijn persoonlijke onderhouden blijkt dat hij zijn relaas afdoende heeft toegelicht en voldoende elementen aanhaalt die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de commissaris-generaal niet van zijn opdracht en onderzoeksplicht om verzoekers vrees voor vervolging grondig te toetsen. Hij blijft ervan overtuigd dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan dan wel Pakistan een gegronde vrees voor vervolging heeft en meent dat de commissaris-generaal geen grondig onderzoek gevoerd heeft naar de door hem in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming aangehaalde elementen. Hij meent dat zijn verklaringen moeten volstaan om hem het voordeel van de twijfel te verlenen.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft voert verzoeker vooreerst aan dat zijn leven ernstig bedreigd is als gevolg van het bestaande willekeurig geweld in Afghanistan in het kader van het huidige gewapend conflict. Hij acht de motivering van de commissaris-generaal hierover niet overtuigend en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend op basis van zijn herkomst uit Kochi Kala in het district Mohammed Agha, gezien in deze regio een verhoogd risico bestaat om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Verder voert verzoeker aan dat hij bij een terugkeer naar zijn regio van herkomst na een langdurige afwezigheid in het buitenland een grote aandacht zal trekken van de plaatselijke bevolking, met alle verhoogde veiligheidsrisico's van dien. Dit gegeven op zich maakt dat zijn persoonlijke situatie in Afghanistan uitzichtloos is bij een terugkeer. Verzoeker vreest dat hij een ernstig risico loopt op ontvoering of een afrekening en geen normaal leven kan leiden in Afghanistan. De commissaris-generaal heeft deze problemen ten onrechte onvoldoende erkend.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van nationaliteit van een verzoeker om internationale bescherming of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of verzoeker de bescherming van dit land kan inroepen en of hij geldige redenen kan aanvoeren om te weigeren er zich op te beroepen.

Verzoeker maakt echter geen nood aan internationale bescherming aannemelijk, gezien uit de omstandige en pertinente motivering in de bestreden beslissing die steun vindt in het administratief dossier en deugdelijk is, genoegzaam blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden Afgaanse nationaliteit en verblijf als Afgaans vluchteling in Pakistan. Verzoeker beweert immers dat hij op de leeftijd van vijf of zes jaar Afghanistan is ontvlucht en sindsdien als Afgaanse vluchteling in Pakistan heeft geleefd, met uitzondering van een korte terugkeer naar Afghanistan in 2011. Redelijkerwijze kan aldus worden verwacht dat verzoeker authentieke en overtuigende documenten kan neerleggen ter staving van zijn identiteit en verblijfstatus in Pakistan, dat hij consistente verklaringen aflegt over zijn woonplaatsen in Afghanistan en zijn terugkeer naar Afghanistan vanuit Pakistan, dat hij doorleefde verklaringen kan afleggen over zijn leven als Afgaanse vluchteling in Pakistan en over de leefwereld van Afgaanse vluchtelingen in Pakistan en dat hij, gelet op zijn contacten met andere Afghanen in Pakistan, een basiskennis kan tonen over Afghanistan en de Afgaanse cultuur. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval. Deze vaststellingen, die kernelementen uitmaken van verzoekers identiteit en leefwereld, kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, naar het oordeel van de Raad wel degelijk volstaan om te besluiten dat verzoeker zijn Afgaanse nationaliteit en verblijf als Afgaanse vluchteling in Pakistan niet aannemelijk maakt.

Verzoeker neemt in onderliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging in Afghanistan en Pakistan, het herhalen van zijn eerdere verklaringen hierover en het op algemene wijze volharden dat deze wel geloofwaardig, coherent en doorleefd zijn en het omkeren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal over zijn verklaringen en de door hem bijgebrachte documenten, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker immers aanvoert dat de bij aanvang van de procedure opgetekende verklaringen dat hij nooit een taskara heeft gehad het gevolg is van een misverstand of een miscommunicatie, merkt de Raad op dat het niet ernstig is om louter hypothetische communicatieproblemen of misverstanden tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op te werpen. In de bestreden beslissing werd immers terecht opgemerkt dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk verklaarde dat verzoeker nooit een taskara gehad heeft omdat hij nooit in Afghanistan is geweest omwille van de problemen met zijn ooms, zodat het niet aannemelijk is dat hij in een latere fase van de procedure een originele taskara neerlegt. Het feit dat verzoeker aanhaalde dat hij onvoldoende tijd had om bij aanvang van de procedure zijn moeilijkheden toe te lichten, biedt geenszins een verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheid, gezien van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming (in staat is om) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen over zijn identiteitsdocumenten in iedere fase van het onderzoek. De Raad merkt bovendien op dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen in het Pashtou en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. De Raad besluit dan ook dat de door verzoeker opgeworpen vermeende misverstanden of miscommunicatie geenszins een verklaring kunnen vormen voor zijn tegenstrijdige verklaringen met betrekking tot zijn taskara, hetgeen afbreuk doet aan de bewijswaarde van het door hem neergelegde document.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift blijft volharden dat hij er niet van op de hoogte was dat de door hem neergelegde Pakistaanse vluchtelingenkaart voor Afghanen een vals stuk betrof, merkt de Raad op dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de stukken die hij neerlegt. De voorlegging van een vals stuk beoogt misleiding en moet worden aangerekend aan diegene die er gebruik van maakt. Dit geldt temeer nu verzoeker noch tijdens de persoonlijke onderhouden, noch thans in zijn verzoekschrift erin slaagt om een aannemelijke verklaring te geven voor de vaststelling dat het de door hem neergelegde Pakistaanse vluchtelingenkaart een vals stuk betreft. De Raad acht het immers geheel niet aannemelijk dat de Pakistaanse organisatie verantwoordelijk voor de uitgifte van vluchtelingenkaarten, NADRA, verzoeker (zonder zijn medeweten) een valse Pakistaanse vluchtelingenkaart zou bezorgen. Verzoekers verweer dat hij niet op de hoogte is van de bijbedoelingen van de Pakistaanse politicus die hem geholpen heeft om deze kaart te bezorgen kan hieraan geen afbreuk doen. Dat verzoeker zich bedient van een duidelijk vervalst document ondergraaft verzoekers algehele geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn verblijf als Afgaanse vluchteling in Pakistan.

Waar verzoeker ter verklaring van zijn vage, onwetende en tegenstrijdige verklaringen vooreerst verwijst naar zijn ongeschoold profiel en het lange tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en de persoonlijke onderhouden, kan hij niet worden bijgetreden. De Raad merkt vooreerst op dat, zelfs van een persoon met beperkte scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn Afgaanse nationaliteit en zijn eigen leefwereld in Afghanistan en Pakistan. De Raad benadrukt hierbij dat een beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers ongeschooldheid niet kan overtuigen als verschoningsgrond voor zijn lacunaire verklaringen met betrekking tot zijn eigen leefwereld.

Aangaande het tijdsverloop tussen de gebeurtenissen en de persoonlijke onderhouden, wijst de Raad erop dat verzoeker meent dat hij heden internationale bescherming nodig heeft, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij voor de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming (in staat is om voldoende) coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen af te leggen met betrekking tot de relevante elementen van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Bovendien kan, van iemand die beweert van Afgaanse nationaliteit te zijn en als illegale Afgaanse vluchteling in Pakistan te hebben geleefd, ook enkele jaren na zijn vertrek redelijkerwijze worden verwacht dat hij een

basiskennis heeft van zijn voorgehouden land van herkomst, Afghanistan, en zijn leefwereld in Pakistan. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit echter niet het geval.

Waar verzoeker stelt dat hij onvoorbereid naar zijn persoonlijke onderhouden ging en suggereert dat zijn relaas meer coherent en accurater zou geweest zijn indien hij voorafgaand aan deze onderhouden de chronologie van de gebeurtenissen en zijn directe vluchtmotieven even op een rijtje had gezet, verschoont hij de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen niet. Het is de enkele en volledige verantwoordelijkheid van de verzoeker om internationale bescherming om in het kader van zijn procedure waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen af te leggen. Verzoeker toont niet aan dat hij zich niet bewust kon zijn van het belang van de persoonlijk onderhouden voor het onderzoek en de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Hoe dan ook kan een louter gebrek aan voorbereiding de vastgestelde lacunes in verzoekers kennis over Afghanistan en zijn eigen leefwereld in Afghanistan en Pakistan niet verklaren.

Ten aanzien van het verwijt in het verzoekschrift dat enkel de elementen in verzoekers nadeel zouden zijn opgenomen en dat geen rekening werd gehouden met de rest van zijn verklaringen, kan worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoeker om internationale bescherming in de bestreden beslissing op te nemen. Uit het loutere feit dat een bepaald element niet uitdrukkelijk in twijfel wordt getrokken in de bestreden beslissing kan dan ook niet worden afgeleid dat de commissaris-generaal aan dergelijk element hoe dan ook geloof heeft gehecht. De in de bestreden beslissing opgenomen motieven betreffen immers enkel de argumenten die, op hun geheel genomen, de beslissing schragen dat verzoeker de vluchtelingenstatus dient te worden geweigerd en spreken zich dus niet, in positieve of negatieve zin, uit over andere elementen die in verzoekers verklaringen doorheen zijn procedure aan bod kwamen en die niet doorslaggevend zijn om de bestreden beslissing te motiveren. Verzoeker slaagt er met de argumentatie dat hij wel degelijk een voldoende duidelijk zicht heeft geboden op zijn Afgaanse herkomst, leven in Pakistan en vervolgingsfeiten immers niet in om het geheel van de concrete en pertinente motieven op basis waarvan wordt besloten dat aan zijn voorgehouden Afgaanse nationaliteit en verblijf in Pakistan als Afgaanse vluchteling geen geloof kan worden gehecht, te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. De motieven van de bestreden beslissing volstaan, naar het oordeel van de Raad, aldus om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn Afgaanse nationaliteit en verblijf als Afgaanse vluchteling in Pakistan. Dit geldt temeer nu verzoeker in zijn verzoekschrift er, gelet op wat voorafgaat, niet in slaagt om aan te tonen dat de vaststellingen van de commissaris-generaal feitelijk onjuist of de gevolgtrekkingen uit deze vaststellingen onredelijk zijn, noch *in concreto* aanduidt met welke van zijn verklaringen de commissaris-generaal dan wel rekening had moeten houden en op welke manier deze verklaringen de beoordeling in de bestreden beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

"In casu werd vastgesteld dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw beweerde nationaliteit en profiel van in Pakistan opgegroeide Afgaanse vluchteling met een tijdelijke verblijfstitel.

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van de taskara die u neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming. Aanvankelijk verklaarde u immers bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nooit een taskara gehad te hebben (verklaring DVZ, d.d. 09.01.2016, vraag 24). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ verklaart u dat u toen bij de DVZ verkeerdelijk dacht dat u gevraagd werd of u op dat ogenblik uw taskara bij de hand had (CGVS, p. 16; CGVS, p. 14). Aan uw uitleg kan geen enkel geloof gehecht worden daar u bij de DVZ verklaarde nooit een taskara gehad te hebben daar u nooit in Afghanistan geweest was omwille van uw problemen met uw ooms (verklaring DVZ, vraag 24). Wanneer u hierop gewezen wordt, herhaalt u zowel in uw eerste als in uw tweede persoonlijk onderhoud dat u de vraag naar uw taskara misbegrepen had alsof men u vroeg of u op dat ogenblik uw taskara bij had (CGVS 1, p. 16; CGVS 2, p. 14), hetgeen vanzelfsprekend geen nieuw licht werpt op bovenstaande vaststellingen.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat het feit dat u een Pakistaanse vluchtelingenkaart voor Afghanen neerlegt ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming incoherent is met uw eerdere verklaringen nooit enige documenten gehad te hebben in Pakistan (verklaring DVZ, vraag 24; vragenlijst CGVS, d.d. 09.01.2016, vraag 5).

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u dat u naar aanleiding van aankondigingen in de moskee onder leiding van de Pakistaanse politicus Bashir Beloor gratis uw vluchtelingenkaart liet maken in één van de bussen van NADRA (National Database & Registration Authority), die naar de woestijn kwamen waarin Pakistanen hun identiteitskaart en Afghanen hun vluchtelingenkaart konden laten maken (CGVS 1, p. 12). Het CGVS liet de authenticiteit van uw vluchtelingenkaart nagaan bij UNHCR Pakistan. Op 4 juli 2018 en op 10 september 2018 bevestigde UNHCR Pakistan echter dat de door u neergelegde vluchtelingenkaart vervalst is (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze vaststelling tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS herhaalt u uw eerdere verklaring dat u uw vluchtelingenkaart gekregen had van Bashir Beloor, die ook identiteitskaarten uitdeelde aan de Pakistaanse burgers. U brengt geen verklaring aan voor het feit dat NADRA u gratis een valse vluchtelingenkaart gegeven zou hebben. U verklaart dat u naar hen toe ging, hen vertelde dat u door de politie lastiggevalen en geslagen werd waarop men u een vluchtelingenkaart gaf (CGVS 2, p. 3). Er kan niet begrepen worden waarom de Pakistaanse NADRA, verantwoordelijk voor de uitgifte van de vluchtelingenkaarten, u gratis een valse vluchtelingenkaart zou geven, zonder uw medeweten.

Daar uw vluchtelingenkaart vervalst is en er geen enkel geloof gehecht kan worden aan de authenticiteit van uw taskara resten enkel uw verklaringen om de geloofwaardigheid van uw nationaliteit en profiel als Afghaans vluchteling in Pakistan te beoordelen.

Het geloof in uw beweerde Afghaanse nationaliteit en profiel van Afghaans vluchteling die opgroeide in Pakistan wordt echter verder ondermijnd doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw levenswandel.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u sinds u ongeveer twee à drie jaar oud was tot u ongeveer 12 jaar oud was bij uw grootvader langs moederszijde gewoond te hebben in Wakho Pul en daarna samen met uw moeder in een gehuurde woning ingetrokken te zijn in Rashid Garay (CGVS 1, p. 4, 6, 8, 17). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer twee à drie jaar lang, tot uw vijfde of zesde, in Wakho Pul gewoond te hebben bij uw oom langs vaderszijde, N.M., alvorens samen met uw moeder naar Rashid Garay verhuisd te zijn (CGVS 2, p. 3-4). U verklaart nooit in het huis van uw grootvader langs moederszijde gewoond te hebben (CGVS 2, p. 14). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen over of u al dan niet in het huis van uw grootvader gewoond heeft, verklaart u dat uw huis naast het huis van uw ooms langs moederszijde gelegen was maar dat jullie nooit in hetzelfde huis gewoond hebben (CGVS 2, p. 14). Uw uitleg biedt geen verklaring voor bovenstaande tegenstrijdigheid. In uw eerste persoonlijk onderhoud verklaarde u immers drie keer spontaan bij uw grootvader gewoond te hebben (CGVS 1, p. 4, 8, 17). Tevens is het opvallend dat u uw verhuis van Wakho Pul naar Rashid Garay in uw eerste persoonlijk onderhoud rond uw twaalfde situeert (CGVS 1, p. 8) en u deze gebeurtenis in uw tweede persoonlijk onderhoud rond uw vijfde of zesde situeert (CGVS 2, p. 3).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of u al dan niet naar Afghanistan bent teruggekeerd uit Pakistan. Zo verklaarde u aanvankelijk nooit teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (verklaring DVZ, vraag 10). Op het CGVS verklaart u dan weer tien à dertien dagen teruggekeerd te zijn naar Afghanistan in 2011 (CGVS 1, p. 9). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, stelt u slechts één keer teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (CGVS 1, p. 21). Wanneer u erop gewezen wordt dat u aanvankelijk verklaarde nooit teruggekeerd te zijn naar Afghanistan en u gevraagd wordt waarom u dit verklaarde indien u wél een keer naar Afghanistan was teruggekeerd, herhaalt u telkens slechts één keer teruggekeerd te zijn naar Afghanistan (CGVS 1, p. 21), hetgeen vanzelfsprekend weinig verhelderend is.

Verder dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen over uw leven als Afghaans vluchteling in Pakistan incoherent zijn. Na een grootschalige informatiecampagne organiseerde de Pakistaanse overheid eind 2006 een vier maanden durende registratie van Afghaanse vluchtelingen waarbij 2,16 miljoen Afghanen een vluchtelingenkaart ontvingen (zie administratief dossier). U zou uw vluchtelingenkaart in 2013 bekomen hebben naar aanleiding van een incident met de Pakistaanse politie, waarbij u opgepakt en geslagen werd omdat u geen identiteitskaart of vluchtelingenkaart had (CGVS 1, p. 11). Gevraagd hoe het komt dat u niet eerder een vluchtelingenkaart bemachtigde, stelt u dat u voordien geen problemen gekend had (CGVS 1, p. 11-12; CGVS 2, p. 11). Uw verklaringen dat u voor 2013 geen problemen gekend had, zijn echter incoherent met uw verklaringen dat u sinds uw tiende à dertiende, m.a.w. sinds 2003-2006, de hele tijd door de politie lastiggevalen werd (CGVS 2, p. 11) en dat de vele problemen die u kende met de Pakistaanse politie één van de redenen was voor uw besluit naar Afghanistan terug te keren in 2011 (CGVS 2, p. 7, 9).

Ook uw verklaringen waarom u uw verblijfssituatie niet probeerde te regulariseren indien u werkelijk sinds 2003-2006 regelmatig lastiggevallen werd door de politie, kunnen niet overtuigen (CGVS 2, p. 12). U stelt hierover dat sommige mensen zeiden dat het mogelijk was om een vluchtelingenkaart te bemachtigen en anderen niet en dat sommige mensen zeiden dat het niet mogelijk was voor jonge mensen (CGVS 2, p. 12). Nogmaals gevraagd hoe het komt dat u niet eerder probeerde uw situatie te regulariseren in het licht van uw verklaringen dat u sinds uw tiende à dertiende regelmatig lastiggevallen werd door de politie en sommige mensen zeiden dat het mogelijk was een vluchtelingenkaart te bemachtigen, herhaalt u zichzelf en stelt u dat u inderdaad geen kaart bent gaan halen toen u klein was, dat u altijd enthousiast was geweest om er één te krijgen en dan ook op Bashir Beloors aankondiging inging (CGVS 2, p. 13). Uw antwoord biedt weinig verheldering daar het een erg lange periode betreft, u tussen uw tiende en uw twintigste bezwaarlijk 'klein' genoemd kan worden en u bovendien in contact stond met uw oom langs vaderszijde, eveneens een in Pakistan wonende Afghaans vluchteling, die wekelijks langskwam bij u thuis toen uw moeder nog leefde (CGVS 2, p. 7).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat uw kennis over de leefwereld van in Pakistan wonende geregistreerde Afghaanse vluchtelingen beperkt is. Vooreerst stroken uw verklaringen omtrent de mogelijkheden die een vluchtelingenkaart biedt aan de houder ervan ten opzichte van ongeregistreerde Afghanen in Pakistan niet met de informatie waarover het CGVS beschikt. Zo verklaart u dat u geen SIM-kaart kon kopen of rijbewijs halen in Pakistan met uw vluchtelingenkaart (CGVS 1, p. 14), hoewel deze mogelijkheid bestaat voor vluchtelingenkaarthouders sinds 2013 (zie administratief dossier). Van een Afghaans vluchteling in Pakistan wiens job chauffeur was (CGVS 1, p. 9-10), kan verwacht worden dat deze op de hoogte zou zijn van de mogelijkheid voor geregistreerde Afghaanse vluchtelingen hun rijbewijs te behalen. Ook uw kennis over de mogelijkheid voor Afghaanse vluchtelingenkaarthouders om met de hulp van UNHCR vrijwillig terug te keren naar Afghanistan is erg beperkt voor een in Pakistan opgegroeide Afghaan. Gevraagd alles te vertellen wat u gehoord heeft over de hulp die Afghanen kregen om vanuit Pakistan naar Afghanistan terug te keren, stelt u dat ze een beetje geld kregen. Gevraagd wat men hiervoor moest doen, antwoordt u dat u niet weet wat mensen met dit geld deden of waarom ze het kregen. Evenmin bent u zeker van de hoogte van het bedrag (CGVS 1, p. 14-15). Van een in Pakistan opgegroeide Afghaans vluchteling mag een concretere kennis verwacht worden over de bestaande hulpmogelijkheden om terug te keren naar Afghanistan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt immers dat in Pakistan geregistreerde Afghaanse vluchtelingen met de hulp van UNHCR zo'n 200 USD konden krijgen per persoon in 2015. Hiervoor dienden zij zich naar een Vrijwillig Repatriëringcentrum te begeven (o.a. in Peshawar) en een Vrijwillig Repatriëringsformulier te ondertekenen. Na aankomst in Afghanistan ontving men het bedrag (zie administratief dossier). Gevraagd waar in Peshawar Afghanen voornamelijk wonen, antwoordt u dat zij in de kampen wonen. U verklaart slechts twee kampen te kennen, Shamshatoo en een plek die majer bazaar heet. Nochtans zijn er verschillende andere vluchtelingenkampen in Peshawar (zie administratief dossier). Evenmin weet u wie de leiding had over Shamshatoo (CGVS 1, p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de controle over het kamp sinds de oprichting ervan in de jaren '80 door de Pakistaanse autoriteiten aan de partij Hezb-e-Islami onder leiding van Gulbuddin Hekmatyar gegeven werd (zie administratief dossier). De kennis die u heeft over Gulbuddin Hekmatyar is ook erg oppervlakkig. Zo weet u te vertellen dat hij lange tijd in Pakistan heeft doorgebracht en recent door Ashraf Ghani is teruggeroepen naar Afghanistan. U weet echter bijvoorbeeld niet waar in Pakistan hij gewoond zou hebben (CGVS 2, p. 18-19). Daar hij zijn tijd in Pakistan in Peshawar en meer specifiek in het door u aangehaalde vluchtelingenkamp Shamshatoo dat door zijn partij geleid werd, doorbracht (zie administratief dossier), is dit hoogst opmerkelijk te noemen. Evenmin weet u waarom hij naar Afghanistan is teruggekeerd of waarom hij Afghanistan verlaten had in de eerste plaats. Daarnaast meent u verkeerdelijk dat Hekmatyar bij de taliban hoorde (CGVS 2, p. 18-19). Hij leidt echter de partij Hezb-e-Islami (zie administratief dossier).

Tot slot dient vastgesteld te worden dat uw kennis over Afghanistan en van de Afghaanse cultuur uitermate beperkt is voor een volwassen Afghaanse man die in Pakistan omringd was door 'vele' Afghanen (CGVS 1, p. 10). Zo had u een Afghaanse vriend waarmee u altijd optrok, naar de moskee ging, at en op bezoek ging (CGVS 2, p. 12) en was u eveneens in contact met uw oom langs vaderszijde (CGVS 2, p. 7). In uw eerste persoonlijk onderhoud vernoemt u twee goede vrienden, Shekil en Basir, wiens regio van herkomst u in Jalalabad situeert. Gevraagd naar andere Afghaanse steden of provincies komt u niet verder dan het opnoemen van de hoofdstad Kabul. U moet eveneens het antwoord schuldig blijven op de vraag in welke provincie de door u vermelde stad Jalalabad ligt (CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 17). De kennis die u wél etaleert vertoont dan weer een ingestudeerd karakter. Zo weet u te vertellen dat de Pashtoenen en Tadjieken respectievelijk 60% en 28% van de Afghaanse bevolking uitmaken, doch bent u niet in staat een bekende Tadjiek bij naam te noemen. Hoewel u aanhaalt dat er in Afghanistan ook Uzbeken en Hazara's wonen bent u evenmin in staat een bekende Uzbeek of Hazara bij naam te noemen.

U kunt ook geen verdere informatie over de Hazara's geven (CGVS 2, p. 15-17). U haalt de Shari aan als een andere Afghaanse bevolkingsgroep. Een Shari vriend van u zou u steeds over zijn district Dari Nur verteld hebben. Er dienen echter ook ernstige vragen gesteld te worden bij het authentieke karakter van deze informatie. Zo weet u niet uit welk dorp hij kwam of wat voor een plek Dari Nur was. Gevraagd wat uw vriend u allemaal over Dari Nur verteld had, antwoordt u dat uw vriend u zei dat het zijn regio was. Verder zou hij u niets anders over zijn regio verteld hebben. Gevraagd naar het landschap of het weer in Dari Nur antwoordt u dat u gehoord heeft dat het weer in Dari Nur hetzelfde is als in Peshawar (CGVS 2, p. 16). Het spreekt voor zich dat uit zulke vage, oppervlakkige bewoordingen weinig overtuigingskracht spreekt. Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat het klimaat in Dari Nur, een bergachtige regio, aanzienlijk kouder en natter is dan in Peshawar (zie administratief dossier). Ook uw kennis van de Afghaanse cultuur is erg beknopt. Gevraagd naar Afghaanse zangers, vermeldt u de Pakistaanse zangeres Nazia Iqbal (zie administratief dossier). U verklaart geen andere Afghaanse zangers bij naam te kennen (CGVS 2, p. 20). Daarnaast kan u slechts één Afghaans lied opsommen en geen enkele Afghaanse sportpersoonlijkheid (CGVS 2, p. 20). U haalt twee Afghaanse televisiezenders aan, Shamshad en Mar, waar u in Pakistan naar gekeken zou hebben (CGVS 2, p. 19). Het CGVS heeft geen Afghaanse televisiezender 'Mar' teruggevonden. Wel bestaat er een Afghaanse televisiezender Lemar (zie administratief dossier). U kan echter geen enkel programma, tv-persoonlijkheid of presentator van deze zenders opsommen (CGVS 2, p. 19-20), hetgeen het geloof in uw verklaringen naar deze zenders te kijken onderuithaalt. U brengt zelf geen verdere informatie over Afghanistan of bekende Afghanen aan wanneer u daartoe de kans gegeven wordt (CGVS 2, p. 20-21)."

Verzoekers verwijzing naar zijn vrees voor vervolging in Afghanistan omwille van het grondconflict met zijn ooms en zijn langdurig verblijf in het buitenland en zijn vrees voor vervolging omwille van de levensomstandigheden in Pakistan kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoeker zijn aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist. De Raad wijst erop dat de instanties belast met het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming in de eerste plaats dienen na te gaan of de verzoeker werkelijk over de voorgehouden nationaliteit beschikt. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker, in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust, niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en). Verzoeker draagt dan ook zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van de valse verklaringen. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen, maakt verzoeker bijgevolg een eventuele gegronde vrees voor vervolging niet aannemelijk.

De Raad merkt ten slotte op dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten moet weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde vervolgingsfeiten, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet. Gelet op het feit dat verzoeker zijn aangevoerde Afghaanse nationaliteit wordt betwist, maakt hij evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. VAN CAENEGEM,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN CAENEGEM

S. VAN CAMP